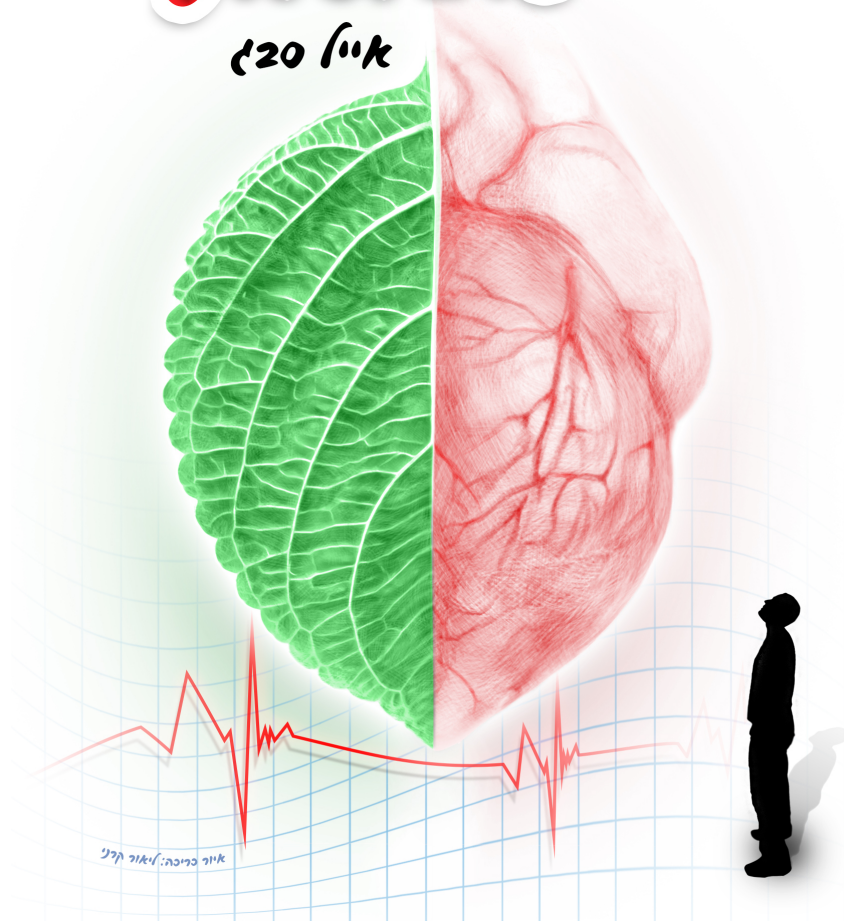


# פזימול שהאגתי

אייל 20



איור כתיבה: איאור קרינ

## © כל הזכויות שמורות לאייל סבג

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או אמצעי אלקטרוני, אופטי או מכני, כל חלק שהוא מהחומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחבר.

עריכה לשונית:

אירה כהן



[www.besefer.co.il](http://www.besefer.co.il)

050-6968481

עימוד ועיצוב גרפי:

מונה אריאל

[www.MoonArt.co.il](http://www.MoonArt.co.il)

050-7503539

מוקדם אצל מי שמכיר באהבה,  
כאחת המתנות היותר גדולות שהאל ברא עבורו...

קוראים יקרים,

הפניה בגוף הטקסט בחלק מדפיו של הספר, נכתבה בגוף שלישי  
זכר, רק מעצם נוחותה.  
הספר מופנה לנשים וגברים באותה מידה ובאופן שוויוני!

## הקדמה

### **אלברט איינשטיין כתב פעם: "צירוף מקרים הוא הדרך של אלוהים להישאר אנונימי"**

יוני 2006. היא נכנסה לחיי מהמקום הכי פחות צפוי. ככה זה כשאלוהים רוצה להפגיש בין שתי נשמות. זו היתה אהבה קצרה אבל מאוד משמעותית, בעיקר בגלל התובנות שאליהן הגעתי במהלך השבועות הבודדים שבהם היא שכנה בלבי.

באחד מביקוריה היא הביאה לי מתנה. ספר. הספר נקרא 'חכמת העידן החדש' מאת הלן אקסלי, והוא מכיל אוסף ציטוטים של אנשים מפורסמים, אנשי רוח ופילוסופיה אשר הותירו מורשת נכבדה אחרי לכתם. היום, ובדיעבד, בזכות המתנה הזו נכתב ספרי השלישי, זה שאת שורותיו אתם קוראים כעת.

לאחר הפרידה, קפצתי כהרגלי מפעם לפעם, לאחד מחופי הים האהובים עליי באילת. איתי לקחתי את הזיכרון שהיא השאירה אחריה, הלא הוא הספר שקיבלתי ממנה במתנה.

מעבר להשראה הרבה שמצאתי בין הציטוטים שנכתבו בספר לצד תמונות מרהיבות, חשבתי על היום בו אזכה להותיר את חותמי בעולם הזה, חותם שיבוא לידי ביטוי בסיפורים, תובנות, ושאר הגיגים שיגרמו לאחר לראות את הסיטואציות שאליו הוא נקלע - בפרספקטיבה קצת אחרת.

התגובות המרגשות שקיבלתי לאחר הוצאתם של שני ספריי הקודמים ("לחלום, להעז, להגשים" ו-"להביט לפחד בעיניים ולנצח"), המחישו לי שזה רק עניין של זמן עד שהתשוקה שוב תדגדג לי בבטן ואחזור

לשולחן הכתיבה, רק שלא באמת ידעתי מהיכן להתחיל.

יום בהיר אחד, ולצורך עבודה שהייתי אמור להגיש במסגרת לימודי, ניגשתי לאותו ספר שקיבלתי בזמנו, וחיפשתי ציטוט לחתום איתו את עבודת הגמר. שעה תמימה לאחר שמצאתי ציטוט ראוי, 'נפל לי האסימון' והתחלתי ללקט את תובנותיי מהשנתיים האחרונות לכדי ספר המתאר מסע אינטימי - הן מחיי הזוגיים/אישיים והן מאלו העסקיים.

בנוסף, ספרי מכיל אוסף לא מבוטל של 'אסימונים' שנשזרו במטרה לפרוט על נימי הרגש, להביא זווית ראייה נוספת, ולהראות לכם שבדומה למשקפי שמש, גם את משקפי הראייה שדרכם אתם רואים את העולם - ניתן להחליף, ועל בסיס יומי. יתכן וחלק מתכנוני יגרמו לכם להציץ פנימה - אל טרקליני נשמתכם - אל מקומות שלעתים לא נעים לנו 'להתעמת' עמם. אבל רק אם תהיו אמיצים להביט בהם, לבחון אותם כמתבוננים מהצד, ולעבד אותם תוך כדי היצמדות ליושרה הפנימית שלכם - שם בדיוק יכול להתחיל תהליך של ריפוי.

\*

אני מאוד אוהב טבע. ההתבוננות בו תמיד מזכירה לי את אחד מהחוקים הבסיסיים של החיים - **חוק התנועה**. כאשר אתם יושבים בפארק או ביער אורנים, ומתבוננים בעצים שסביבכם, אתם רואים לכאורה מראה סטטי (חוץ מהרוח שמניעה את הענפים), בעוד שלמעשה, ממש מול עיניכם מתרחשת צמיחה מתמדת. למרות שהעין האנושית אינה מבחינה בזה - העצים, השיחים, הצמחים והמדשאות, נמצאים כל הזמן בצמיחה, עשירים וארבע שעות ביממה, ששים דקות בשעה, ששים שניות בדקה. הם גדלים במיקרוני המילימטר, רק שהעין האנושית אומדת את הגדילה הזו כל מספר

שבועות או חודשים.

חוק התנועה הזה נכון גם לנו - בני האנוש. קחו את לב האדם, האם הוא פסק לפעום מאז פעימתו הראשונה בחזה העובר? אם התשובה היא לא, מדוע שנפסיק ללמוד, לשאוף, להתפתח ולהגשים? מדוע שנתנה את האושר הפנימי שלנו בנסיבות חיצוניות? יש לכך כמובן לא מעט סיבות, אבל העיקרית שבהן נעוצה בחוסר מוטיבציה והצבת יעדים חדשים. הספר הזה הוא תוצר של חוט המשי המקשר בין חוק התנועה להצבת יעד חדש, כשעל 'מיומנות התפירה' אחראית לא אחרת מאשר המוטיבציה.

כל התובנות, הסיפורים, הציטוטים והשירים, מבוססים על מקרים אמיתיים, והם משקפים כאמור צמתים - הן מחיי האישיים והן מחייהם של מכרים קרובים. בחרתי בשם '**פעילות שהחסרתני**' מאחר ורוב התכנים גרמו ללבי להחסיר פעימה במהלך הכתיבה וגם זמן רב אחריה.

אני מאחל לכם הקוראים, שבדומה לשימוש שאני עושה בחוק התנועה המתמדת - אותו חוק שגרם לי להפוך 'נפילה של אסימון' לאוסף של תובנות וסיפורים, תמצאו את הרצון והאומץ לשנות את פניה של המציאות שבה אתם חיים, ולהפוך אותה למוגשמת, ממומשת, חיונית ומיטבית עבורכם.

שלכם,  
אייל סבג

מבחינת תאריך התרחשותו, סדרן הכרונולוגי של חלק ניכר מהתובנות - מופיע מהסוף להתחלה, ולו בכדי להמחיש לכם בצורה ייחודית את התהליך שעברתי, תהליך שאתם יכולים לעבור בעצמכם אם רק תעזו לאזור אומץ, וכאמור, להעז ולהגשים.

” החיים אינם נמדדים לפי כמות הנשימות שישנן.  
אלא לפי מספר הרגעים בהם עצרת את נשימתך...”  
(אנונימי)

להזמנת הספר ולהתרשמות מיתר ספרי <<<